DUMEZ • COLONEL MOUTARDE

het beste van mezelf²

vrolijke vlucht

met terugwerkende kracht

het beste
van mezelf

vrolijke vlucht

DUMEZ • COLONEL MOUTARDE

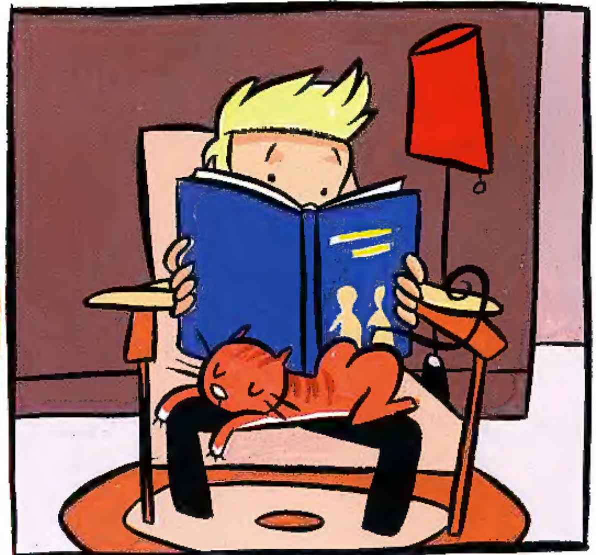
met terugwerkende kracht

Dinsdag 7

Ik heb er nooit zo bij stilgestaan, maar het feit dat je je leven in een strip vertelt, kan wel 'ns vreemde gevolgen hebben.

Het werd me pas duidelijk toen ik deel 1 van "Het beste van mezelf" gedrukt in handen had.

Zal de buurman van de zesde etage het bijvoorbeeld wel zo leuk vinden om te lezen dat ik zijn schilderijen helemaal niks vind?

Heeft hij eigenlijk wel door dat dit meer zei over het pedante kereltje dat ik ben, dan over zijn schilderijen?

Hij is gekwetst en tegen mijn ouders spreekt hij niet meer.

En dat allemaal om twee stomme pagina's strips. Ik had ook wat kunnen verzinnen.

Ik had hem gelijkvloers kunnen situeren... als een of andere kale pottenbakker...

Ik ben zelfs zo stom om te vertellen waar hij woont.

Wie te weten komt waar mijn ouders wonen, kan meteen bij hem langslopen en zijn schilderijen bekijken.

en... was dat maar alles...

Ik geef niet alleen alle mogelijke details over het nummer van O.K. Podium...

... maar ik noem elke kandidate ook nog bij naam.

Soms word ik zwetend wakker omdat ik droom dat een van die meisjes haar vriendje achter me aan stuurt met zijn pitbull.

...of dat ze de pispaal van haar klas is geworden en daarom een zelfmoordpoging onderneemt...

ZAL IK DOORGAAN? HET ALBUM STAAT VOL MET VOORBEELDEN.

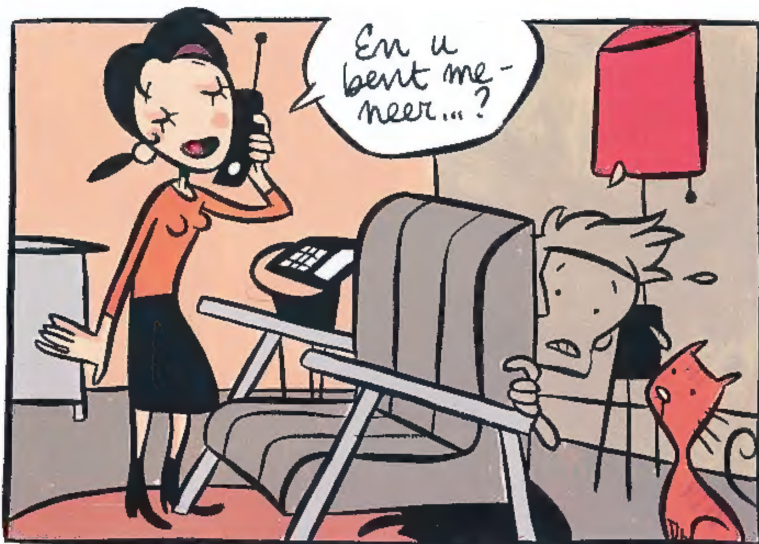
IK VERTEL WELKE ORGANISATIE ONS DIE ZIEKE KAT BEZORGT...

EN OVER DE VRIENDIN DIE ME GRATIS KAARTJES GEEFT.

IK VREES ZELFS EVEN TE WORDEN AANGEKLAAGD WEGENS LASTER, WAAROP M'N VRIENDEN ME LATEN VALLEN ALS EEN BAKSTEEN EN HET PUBLIEK ME MET DE VINGER NAWIJST.

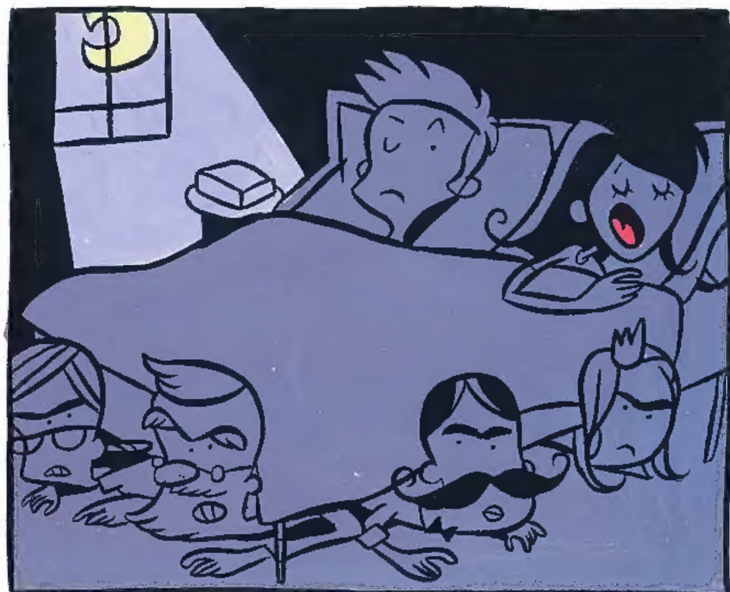

MAAR TOT M'N GROTE VERBAZING HOOR IK NA HET VERSCHIJNEN VAN HET ALBUM NIKS VAN O.K. PODIUM, NOCH VAN "DE DIERENVRIEND", NOCH VAN ANNIE.

3

IK HEB MIJN OUDERS MET NADRUK GEVRAAGD IN HET GEBOUW NIET TE VERTELLEN DAT IK EEN STRIPVERHAAL HEB GEMAAKT.

EN NU KAN IK EINDELIJK SLAPEN... AL BLIJF IK ALERT.

Woensdag 8

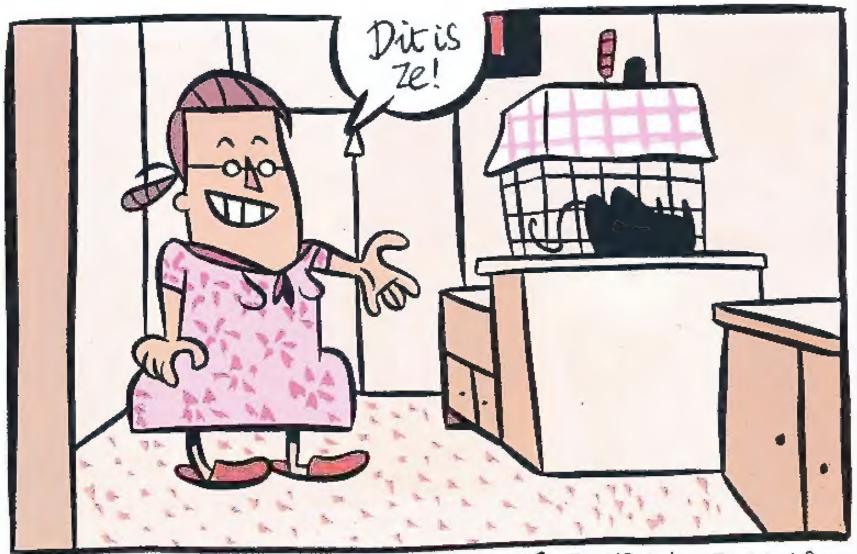

TWEEDE VERDIEPING VAN EEN GRAUW FLATGEBOUW... EERSTE DEUR LINKS.

DRIE KEER MOETEN WE ONZE NAAM HERHALEN. ZE DOET NIET OPEN VOOR VREEMDEN...

...MOEILIJK TE ZEGGEN HOE OUD ZE IS. ZE ZIET ERUIT ALS EEN ONVERZORGDE OMA...

HET HAAR IN EEN KNOT SAMENGEBONDEN, RIMPELS IN HET GEZICHT, BLOEMENJURK AAN EN OP PANTOFFELS. MAAR LIEF... HEEL LIEF!

WE ZIJN WEER OP ZOEK NAAR EEN POES. WE MISSEN ONZE VORIGE KAT HEEL ERG!

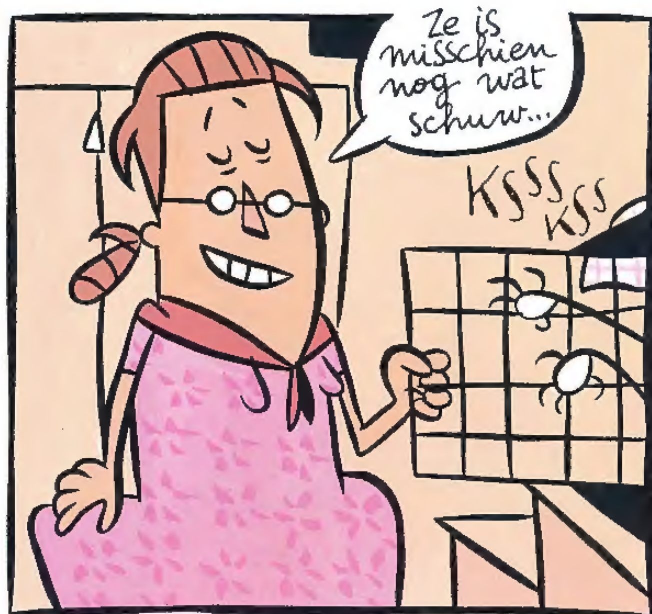

WIJFJES LATEN ZICH MAKKELIJKER AAIEN...

EN WIJ AAIEN GRAAG POEZEN...

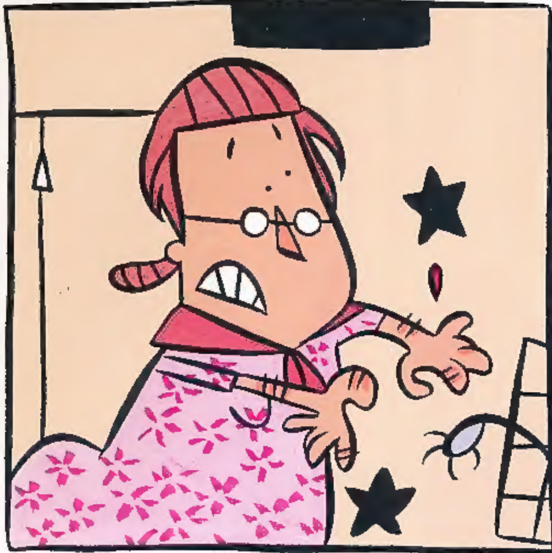

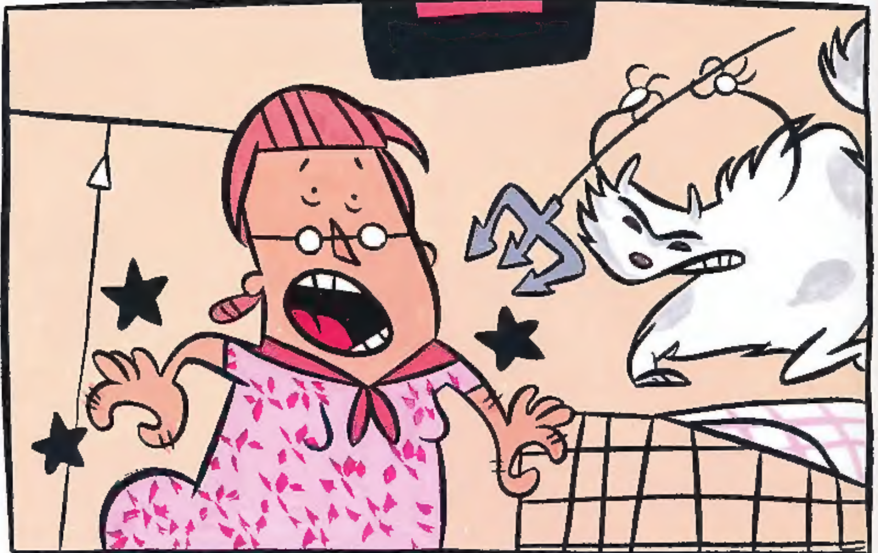
IK HEB HAAR OP HET KERKHOF GEVONDEN. DE ARME DONDER WAS ER ERG AAN TOE!

SINDS EEN MAAND IS ZE HIER EN PAS NU LAAT ZE ZICH AF EN TOE STRELEN...

Als het dametje de poes uit de kooi wil halen, raakt het beest in paniek. Wij weten niet goed wat we ervan moeten denken.

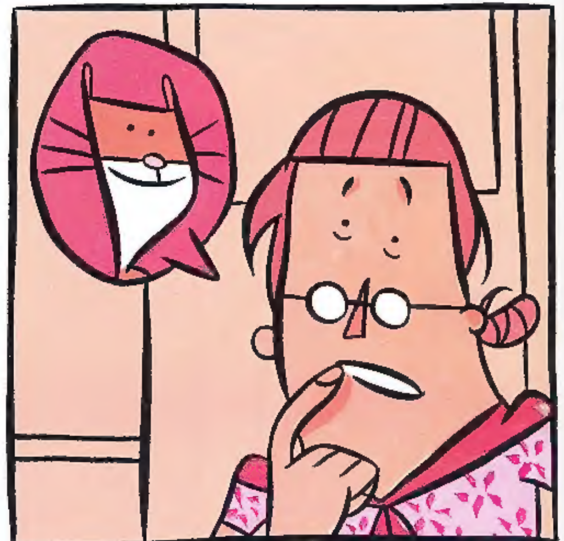

Als je toch een nieuwe poes wilt, kun je uiteraard net zo goed zo'n zielenpootje een leuker leven schenken...

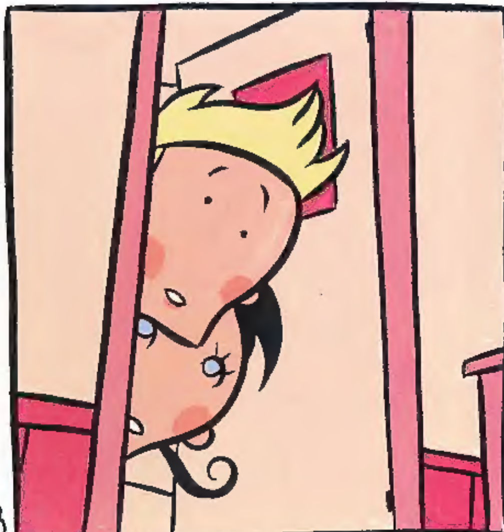

...Maar wat als het beest dat opgelopen trauma nooit kan verwerken?

Het vrouwtje leest de twijfel op ons gezicht. Ze heeft ook nog een rooie kat, die we misschien leuker zullen vinden.

3

Ze doet de deur van een kamer open. Dit is een andere wereld...

Er zitten wel dertig katten bij elkaar. Grote, kleine, spelende katten, slapende katten, katten die miauwen en katten die hun kont naar ons keren.

Maar heel wat katten komen ook tegen onze benen wrijven.

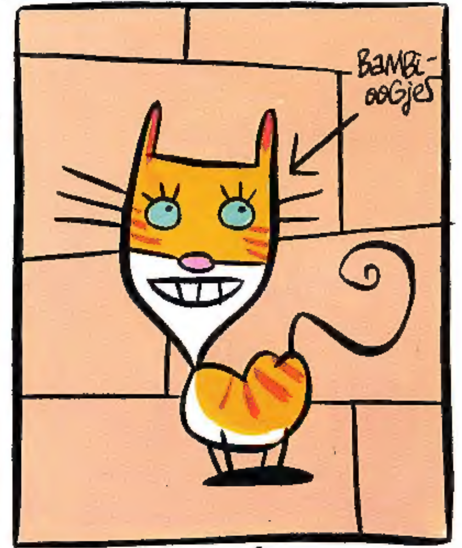

We zien in de kamer heel aparte dingen: een kattenbibliotheek. Maar waar je boeken zou verwachten...

...liggen katten te slapen. En ze hebben het er duidelijk naar hun zin.

Dit is de poes waar ik het over had...

4
Zoals de meeste katten hier, komt ook deze van het kerkhof...

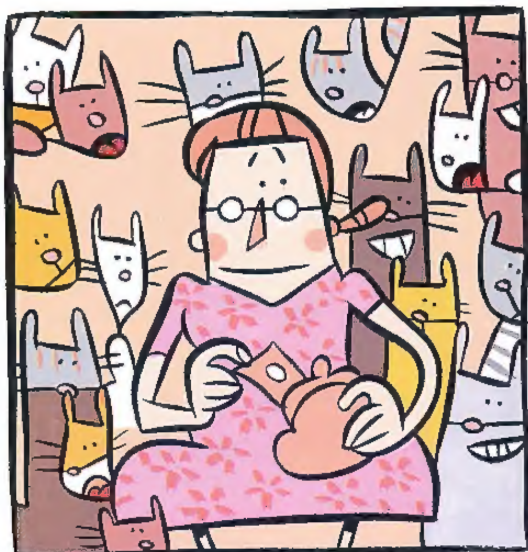

Zo brengt deze lieve dame dus de dag door. Ze neemt alle zwerfkatten mee die ze kan vinden...

Ook katten die daar niks voor voelen...

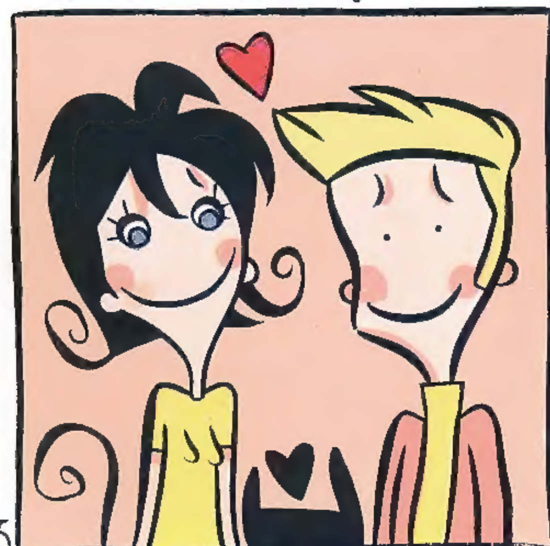

Maar oma Theresa vertroetelt de beestjes tot ze een nieuwe thuis vinden...

Ze doet het allemaal zeer belange-loos en, kan ik me voorstellen, van een klein pensioentje.

Dat rooie poesje is echt wel 'n lieverd. Het past in één hand.

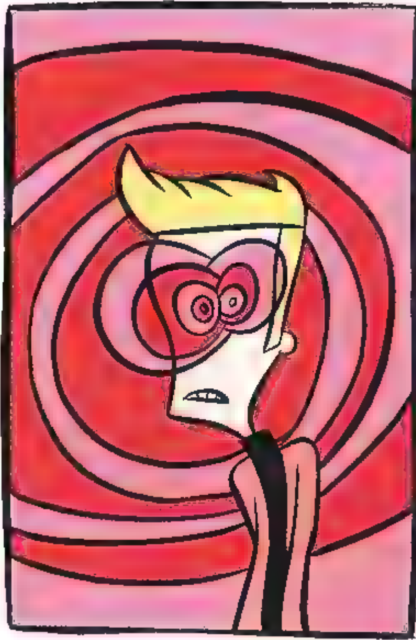

een keuze tussen deze lieverd en de poes van daarnet die zich niet wilde laten strelen, is dus gauw gemaakt.

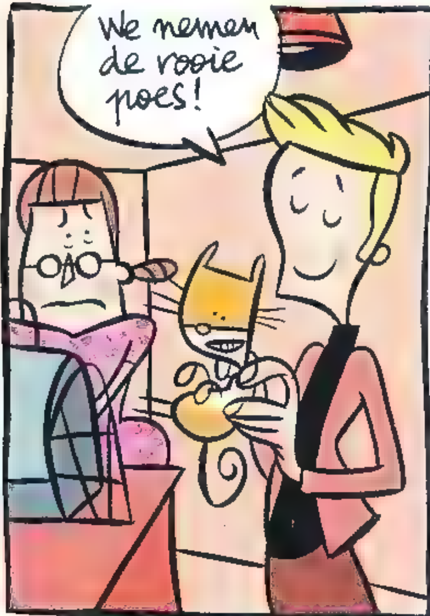

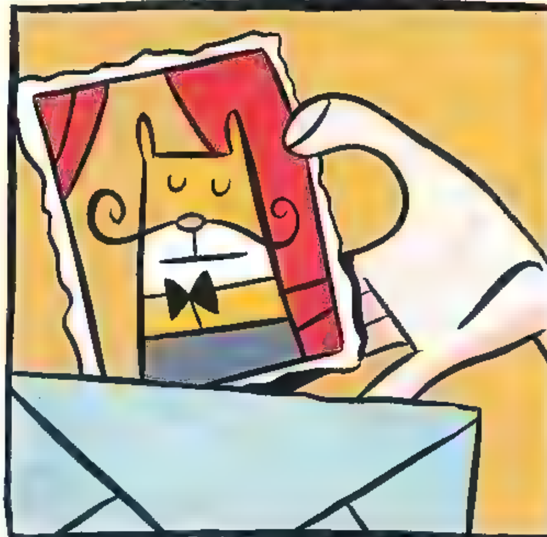

M'n vriendin had vroeger ook al een rode poes. Nu ja, niks aan te doen!

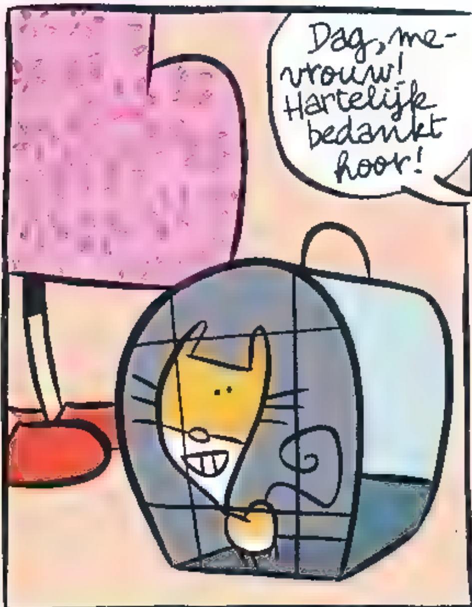

Let op, ze is niet helemaal rood, maar rood **met wit**!

We nemen de rooie poes!

ja, uiteraard zullen we wat laten weten. een mens raakt aan zo'n diertje gehecht, hè!

en als ze wat groter is, zullen we een foto sturen.

Dag, mevrouw! Hartelijk bedankt hoor!

6

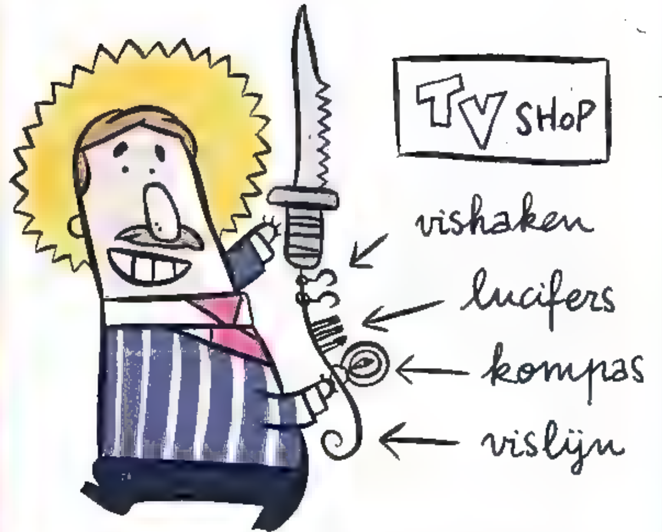

Toen we weggingen, keek ik nog even vluchtig rond. ik had de indruk dat er nog katten waren...

nog véél meer katten...

M'N ZWAARD VAN DAMOCLES KREEG IK VAN MIJN OMA, KORT VOOR ZE IS OVERLEDEN...

HET IS TWEEËNTWINTIG CENTIMETER LANG EN IN HET HOLLE HEFT ZIT EEN SURVIVALKIT.

MAAR M'N ZWAARD VAN DAMOCLES IS OOK EEN RAMBOMES.

OM DIT TE BEGRIJPEN, MOETEN WE EVEN TERUG NAAR '85, TOEN RAMBO II UITKWAM.

IK BEN DAN 15 EN IK DROOM ENKEL NOG VAN HET MES WAARMEE RAMBO ZIJN VIJANDEN IN DE VERNIELING HAKT...

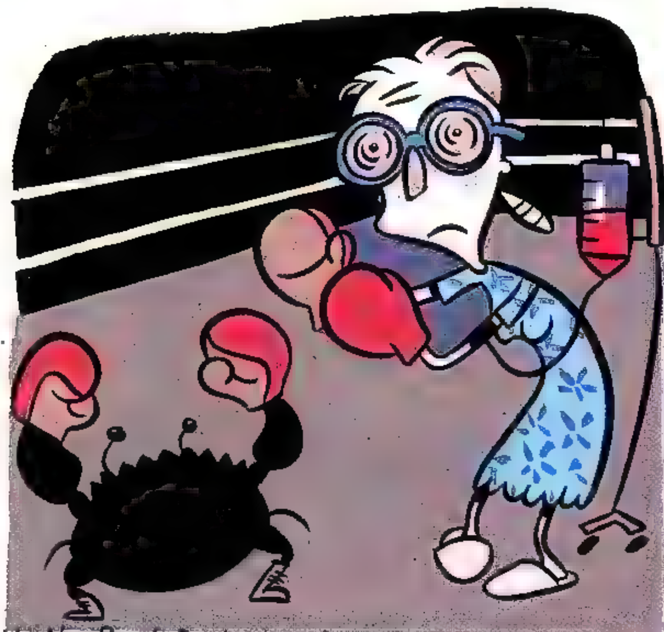
...ZOALS ENKELE JAREN VOORDIEN HET PISTOOL VAN HAN SOLO.

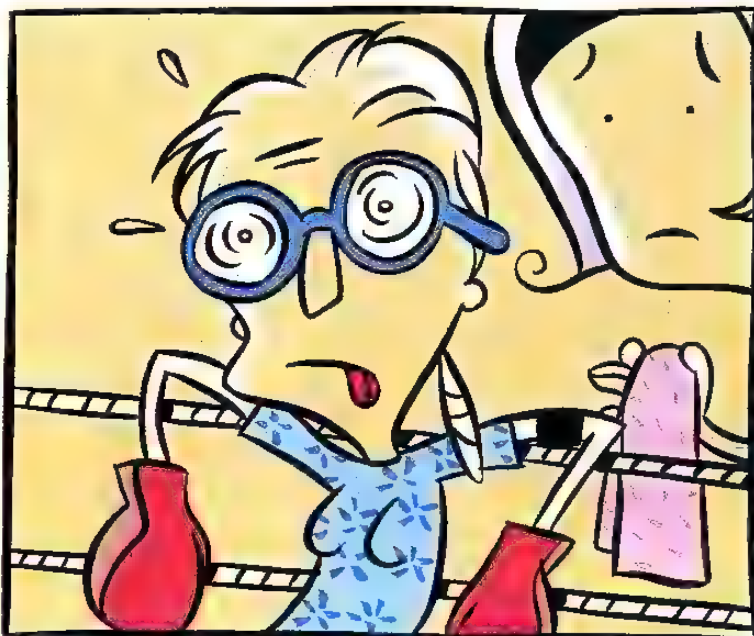
alleen, het mes van Rambo bestaat echt! Het ligt in de etalage van een wapenwinkel in Orange...

Orange ligt naast de snelweg naar de zon en mijn grootouders zijn ooit daar naartoe getrokken voor een rustige oude dag...

Mijn opa is dan al overleden. Mijn oma vecht tegen kanker en ze zal zich na een lang gevecht gewonnen moeten geven.

Ze ligt de meeste tijd in het ziekenhuis en we gaan haar geregeld bezoeken.

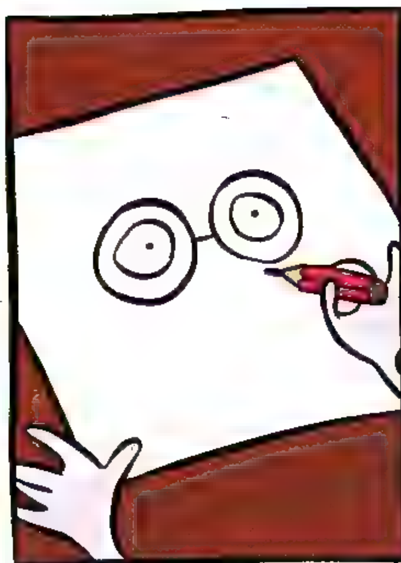
ik leer er nieuwe woorden, zoals chemotherapie, iets waar je haar van uitvalt.

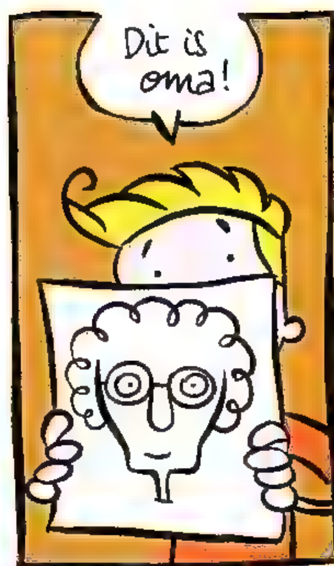
M'n oma is dan ook snel verplicht een pruik te dragen.

De beelden die ik me van haar herinner, hebben bijna allemaal te maken met haar ziekte.

een bril met een zwaar montuur, omdat ze aan grauwe staar leed...

...en een pruik!

Ze is tot het allerlaatste moment heel gelovig gebleven.

Ik herinner me ook dat ze de pastoor zei dat, als God mensen liet lijden van wie Hij hield, ze het niet erg zou vinden als Hij wat minder van haar zou houden.

3 Toen mijn oma is overleden, ben ik me trouwens gaan afvragen of er wel een God bestaat.

Waarschijnlijk heb ik op een dag aan m'n grootmoeder over dat Rambomes in de wapenwinkel verteld.

MAAR IK HAD HELAAS NIET GENOEG CENTJES...

EEN TIJDJE LATER ZAG IK HET OOK IN EEN SUPERMARKT, EN DAAR WAS HET MINDER DUUR...

M'N OMA, DIE WIST DAT DIT WAS WAT IK HET LIEFSTE WILDE, BESLOOT ME HET MES CADEAU TE DOEN.

ZE GAF MIJN OUDERS HET GELD OM HET MES TE KOPEN.

MAAR WE GINGEN NIET ELKE DAG NAAR DIE SUPERMARKT, EN DUS MOEST IK GEDULD OEFENEN...

...DE ONTGOOCHELING KWAM DAN OOK HEEL HARD AAN TOEN BLEEK...

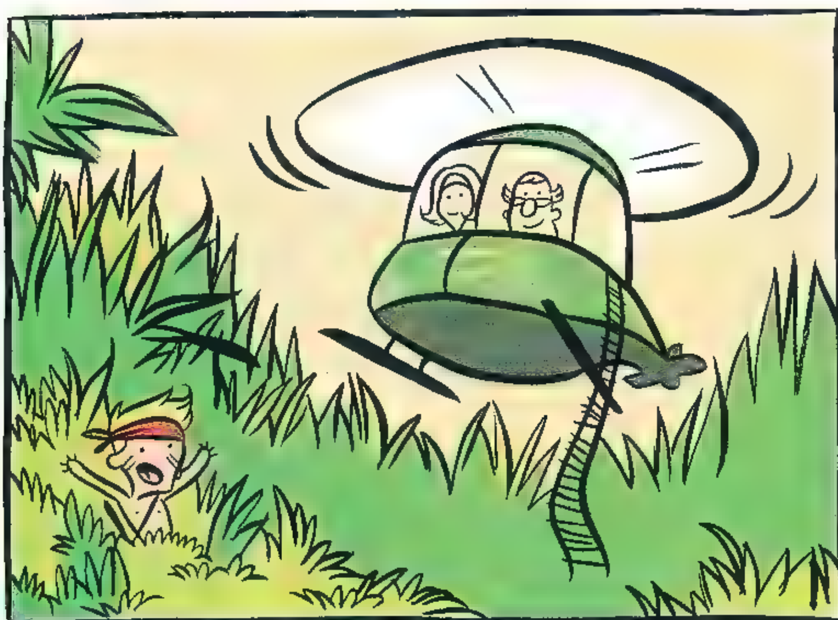
...DAT HET MES WAS VERKOCHT!

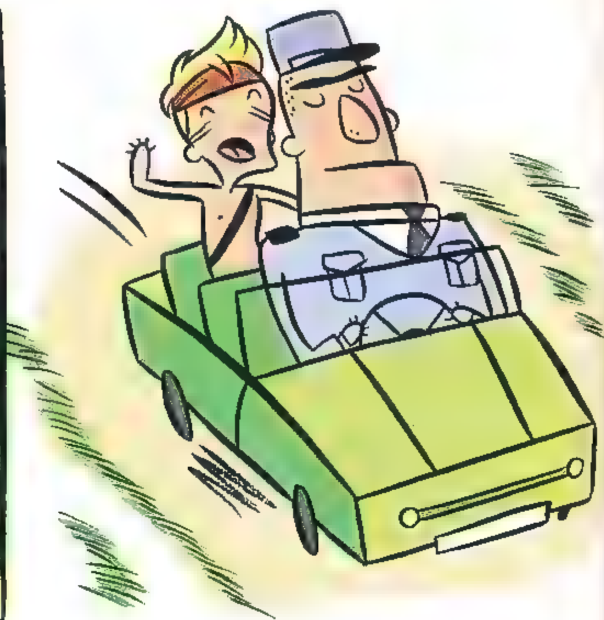
Maar degene die nog het meest ontgoocheld was... was m'n oma!

Zij had hoopvol in haar kamer op me liggen wachten en ze zag me met tranende ogen binnenstappen...

Toen hebben m'n ouders een bedrag bijgepast opdat ik het mes in de wapenwinkel zou kunnen gaan halen.

Mijn oom, die legionair was, vergezelde me tijdens deze missie.

Hij kende de man van de wapenwinkel en misschien kon hij wat afpingelen.

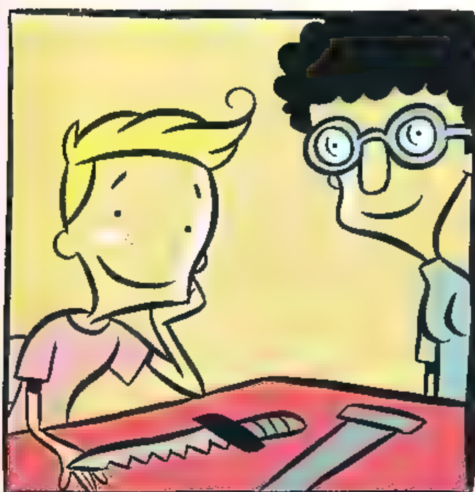

Hoewel mijn oom het commando voerde over diverse bataljons, zag ik hem in de winkel bijna kruipen voor de winkelier.

Hij was erg verveeld en stelde me voor het ontbrekende bedrag bij te passen.

Mijn oom in het burgerleven... ook dat was een ontgoocheling.

ik heb het mes twee keer uit het foedraal gehaald. Toen ben ik het vergeten.

enkele maanden later overleed m'n oma. Haar flat werd verkocht, haar meubeltjes werden verdeeld en naar Orange zijn we nooit meer teruggekeerd.

6

Het rambomes zit nog steeds in het foedraal.

ik heb het nooit gebruikt, maar ik wil het ook niet wegdoen.

ik vraag me af hoe Damocles dan zou reageren.

jullie kennen Michelle niet.

Ze is dakloos en ze leeft tegenwoordig in de wirwar van het ondergrondse... in de Parijse metro!

ik zit net te bladeren in het boekje dat bij de CD van The Left Banke zat. Die heeft Sandrine me geleend.

in het station Saint-Lazare gebeurt wat je zou kunnen noemen een "mirakel"...de verschijning van Michelle!

ik lees gewoon verder. Het mens is duidelijk lazarus (ze is dus alvast op de goeie plek opgestapt). Laat haar maar razen.

Grmbl

Ze gaat achter me zitten en lult vlijtig door...

Jullie zoude inz allez moete wete...

Ik wist niet dat ze mij in de gaten had...

AH! De Bieteuls!

Wat ze zei was verrassend...

De Bieteuls! De Bieteuls!

Ik zat te kijken naar de foto van The Left Banke. Allemaal met zo'n mooi rond kopje en een pakkie aan.

Michelle ma belle sont des mots qui vont très bien ensemble

Michelle ben ik...

...was ik!

I love u I love u I love u-u

pling

Na die "outing" ben ik wat verderop uitgestapt. Twee trappen later raak ik haar spoor bijster!

Maandag 14

Vreemd, maar de meeste van m'n goeie vrienden heb ik leren kennen door Star Wars.

Totaal absurd, want ik heb destijds niet eens de film gezien.

Mijn moeder beweert dat ik als de dood was voor die reusachtige aap, maar daar geloof ik geen barst van.

Pascal was de eerste...

We zaten al van in de kleuterklas samen, maar we kenden elkaar niet.

Star Wars was toen nog niet uit! Waarover hadden we het dan moeten hebben?

Toen ik naar een andere school moest, omdat in die van mij alleen de kleuterklassen gemengd waren, zag ik hem terug in een privé-school van een andere wijk.

Hoe we over Star Wars begonnen zijn, weet ik niet meer.

Maar ik weet nog wel dat we allebei dol waren op de poppetjes van de film.

We speelden een soort veldslag op woensdagmiddag en tijdens de weekends. Altijd volgens hetzelfde systeem...

Eerst uuuuuuuren opstellen om dan een halfuurtje te spelen, want dan kwam mama me halen!

Pascal had een broer die geestelijk gehandicapt was. Ik was zeer van hem onder de indruk.

Mijn moeder trouwens ook...

Ze had Pascals mama voorgesteld eens met hem te gaan wandelen.

TOEN IK PASCAL LEERDE KENNEN, WOONDE HIJ EEN HEEL EIND BIJ ONS VANDAAN. NADIEN IS HIJ VERHUISD EN KWAM HIJ IN DE BUURT WONEN.

OMDAT HET NIET ERG VER WAS, NAM IK ELKE KEER ZOVEEL MOGELIJK SPEELGOED MEE.

IK WEET NOG GOED HOE CREATIEF WE WAREN BIJ HET VERZINNEN VAN EEN VERHAAL, VOOR WE BEGONNEN TE SPELEN.

WE WAREN VERSCHRIKKELIJK INVENTIEF, TERWIJL WE ONZE RUIMTESCHEPEN UIT DE VERPAKKING HAALDEN.

WE VULDEN ELKAAR AAN...

... MAAR ONZE UITGANGSPUNTEN WAREN VERSCHILLEND.

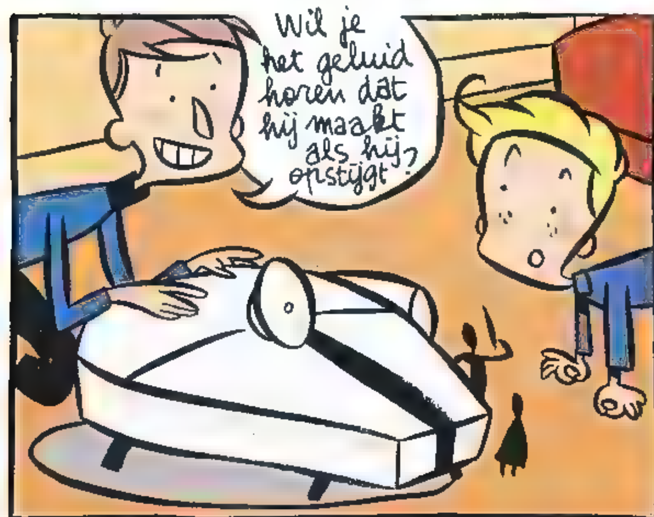

We waren allebei verwende jongens... én bezeten.

Hij heeft me flink te grazen genomen toen zijn vader uit de States Millennium Falcon meebracht. Die was hier nog niet te krijgen.

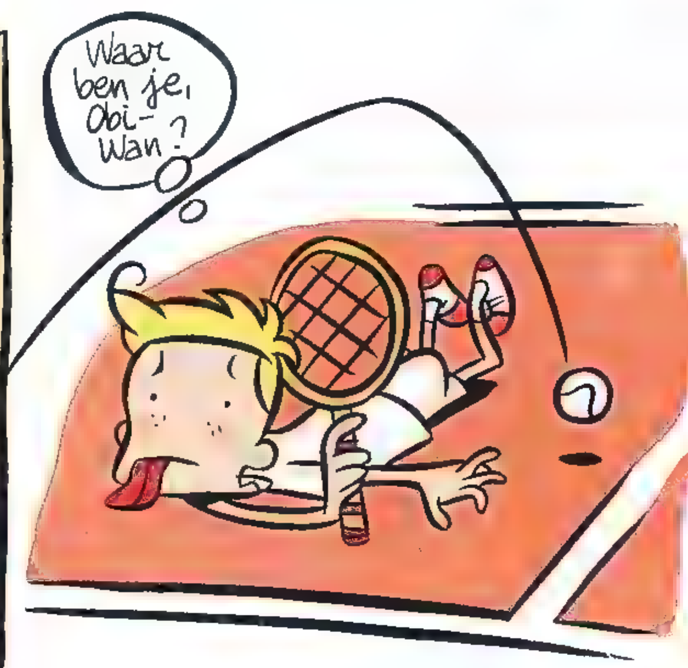

Die dag was de onderlinge competitie tussen ons definitief afgelopen! Hij had finaal gewonnen!

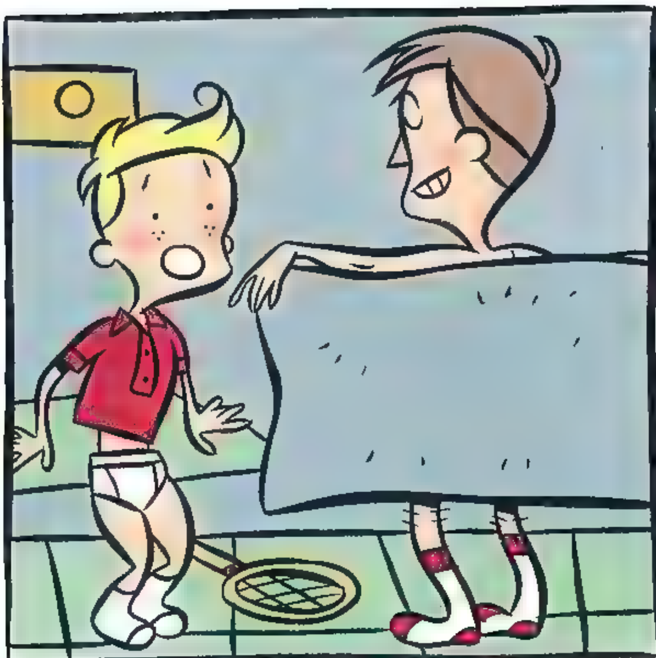

Ik stel me voor hoe z'n vader Millennium Falcon voorbij de douane wilde loodsen.

Toen we opgroeiden, ebde mijn belangstelling voor Pascal weg naarmate mijn interesse voor speelgoed afnam.

We zagen elkaar wel terug op tennisles.

Na afloop van zo'n les spreidde hij in de kleedkamer zijn ding tentoon...

...met de boodschap dat het mijne er later ook zo zou uitzien.

Hij stuurde me een kaartje, de zomer vóór The Return of the Jedi uitkwam.

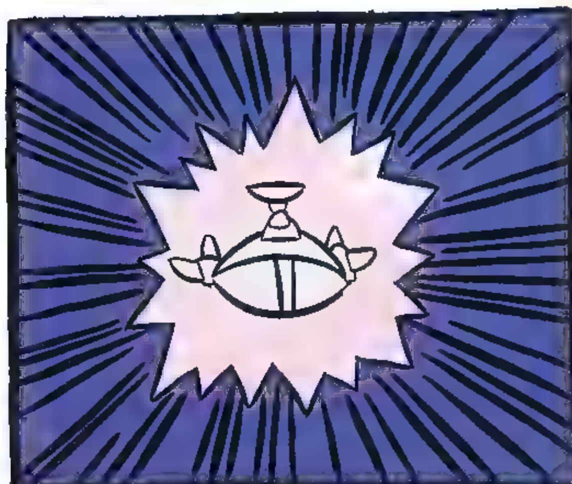
Hij maakte me deelgenoot van de geruchten die hij hier en daar had opgevangen.

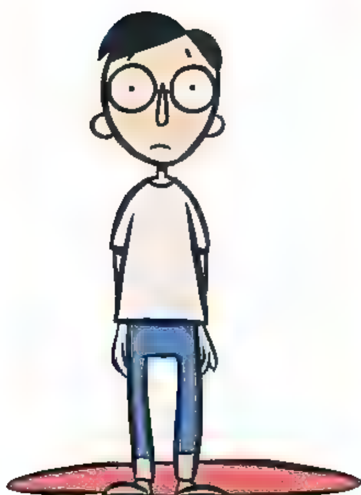

Toen we naar de middelbare school gingen, liepen onze wegen definitief uit elkaar.

Hij had, wegens getalenteerd, een wetenschappelijke richting gekozen. Ik een economische richting, wegens gefrustreerd.

We hadden elkaar niks meer te zeggen.

Hoe ik Alain heb leren kennen, weet ik ook niet meer.

Een aantal jaren later had mijn passie zich vertaald in belangstelling voor fantasy- en sciencefictionfilms.

Alain en ik waren de officiële pispalen van de klas. Dat hadden we alvast gemeen.

Hij droeg een bril, bij mij waren de pukkels ruim gereserveerd.

Hilariteit verzekerd!

In tegenstelling tot mijn ouders, hadden die van Alain een video in huis. En heel wat films.

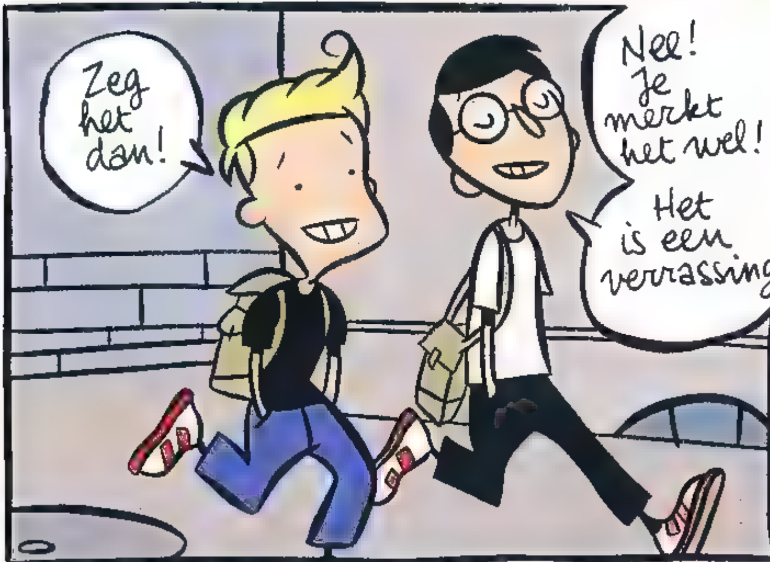
In die tijd kostten koopvideo's nog stukken van mensen. Er waren dus twee manieren om je videotheek uit te breiden.

je nam de film op als hij op TV werd uitgezonden...

...of je kon de cassettes die je ging huren, kopiëren.

Zo had Alain "The Empire Strikes Back" een week vóór de film officieel op video uitkwam.

Alain verzamelde foto's, affiches van films en persknipsels.

Hij bewaarde alles en klasseerde de informatie per acteur.

Wie had zich kunnen voorstellen dat ik bij de hele familie zou gaan drammen over George Lucas?

Na verzamelaar, werd ik nu ook nog archivaris, recensent, fulltime klever en klasseerder.

Want hebben is houden...

8

Ik ging een totaal foute kant op, maar ik genoot...

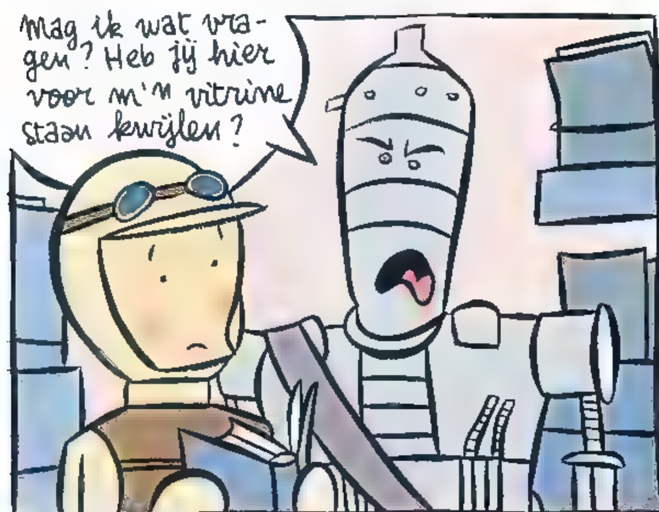
De nasmaak is nog zoet...

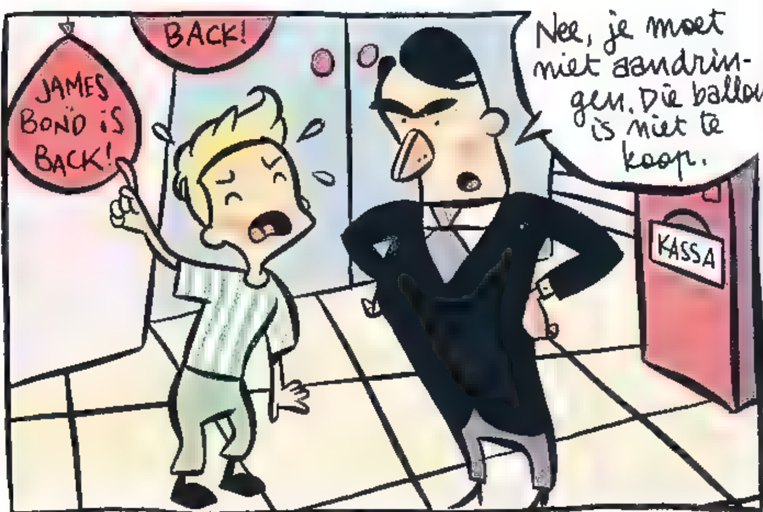
ELKE WOENSDAG- EN ZATERDAGMIDDAG GINGEN ALAIN EN IK OP ZOEK NAAR BOEKHANDELAARS DIE ZICH IN CINEMA GESPECIALISEERD HADDEN.

OP ZOEK NAAR EEN VERGEELDE FOTO VAN INDIANA JONES OF CONAN DE BARBAAR.

HET GERINGSTE PERSDOSSIER WAS VOLDOENDE OM ONZE APPETIJT AAN TE SCHERPEN.

DE MEEST ZELDZAME STUKKEN VOND JE NIET IN DE HANDEL...

9

ALAIN HAD EEN TOONBANKDISPLAY MET FOLDERS VAN "INDIANA JONES AND THE TEMPLE OF DOOM".

OM INDRUK TE MAKEN, BESLOOT IK ME HET ONGEPERMITTEERDE TE PERMITTEREN.

VIA EEN ACHTERDEURTJE GING IK EEN CINEMAZAAL BINNEN OM ER IETS TE JATTEN.

ik stal een doos met folders van "Back to the Future".

Maar ik werd betrapt nog voor ik de zaal uit was...

een of andere stomme smoes heeft m'n leven gered (iets als: het is voor de maats op school).

Ze wasten me de oren. Daarop mocht ik gaan!

De schrik is trouwens nog lang blijven hangen...

alain heb ik uiteraard niks durven zeggen over die raid, die even grotesk was als hij faliekant was afgelopen.

overigens... ik geloof dat ik 'm vandaag voor het eerst beken.

In de marge van een conversatie over "The Empire Strikes Back" had Alain me gevraagd of ik ooit al met een meid had liggen rollebollen.

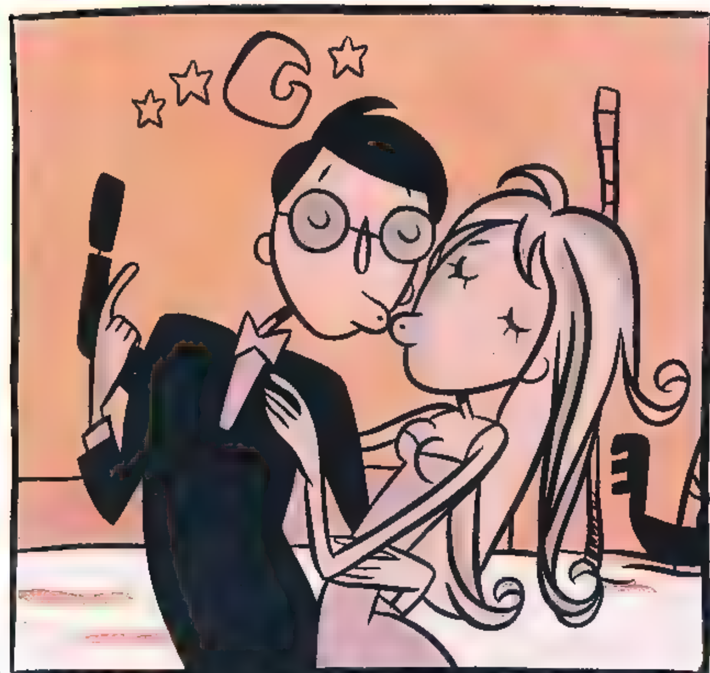

Uiteraard wist ik niet wat rollebollen betekende. Verder dan rolschaatsen was ik nooit gekomen.

Gekust had hij alvast wel! Tijdens een vakantie in Italië!

Hij had dus al een duidelijke voorsprong opgebouwd en pas jaren later zou ik 'm bijbenen.

Toen Alain en ik alles hadden verzameld van Star Wars en Indiana Jones, verwaterde de competitiegeest...

Hij dook de TV-seriewereld in, ik begon de muziek te ontdekken...

Op een dag kreeg ik een kaartje uit Hawaï.

En ik hoorde dat zijn moeder was overleden.

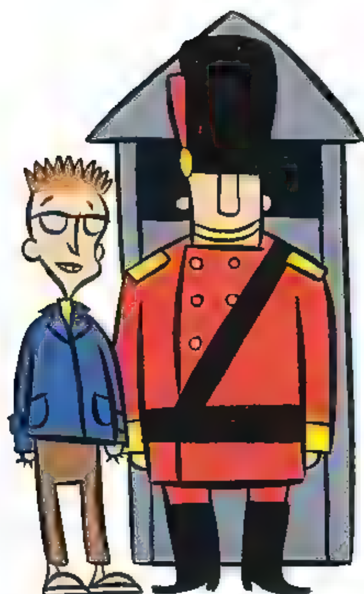

We zagen elkaar nog 'n keer in de rij voor een bioscoop. Hij was geen haar veranderd. Ik wel.

Hij gaf me z'n nummer... ik heb 'm nooit gebeld.

Tijdens een uitstap naar Engeland leerde ik Pierre kennen.

Zodra we wisten dat we allebei Star-Warsfans waren, begon er een pervers spelletje vragen-en-antwoorden.

Meer nog dan alles te willen sparen, wilde Pierre kennis vergaren.

Zijn helderheid van geest heeft er wellicht voor gezorgd dat ik geen idiote verzamelaar of geen idioot tout court ben geworden.

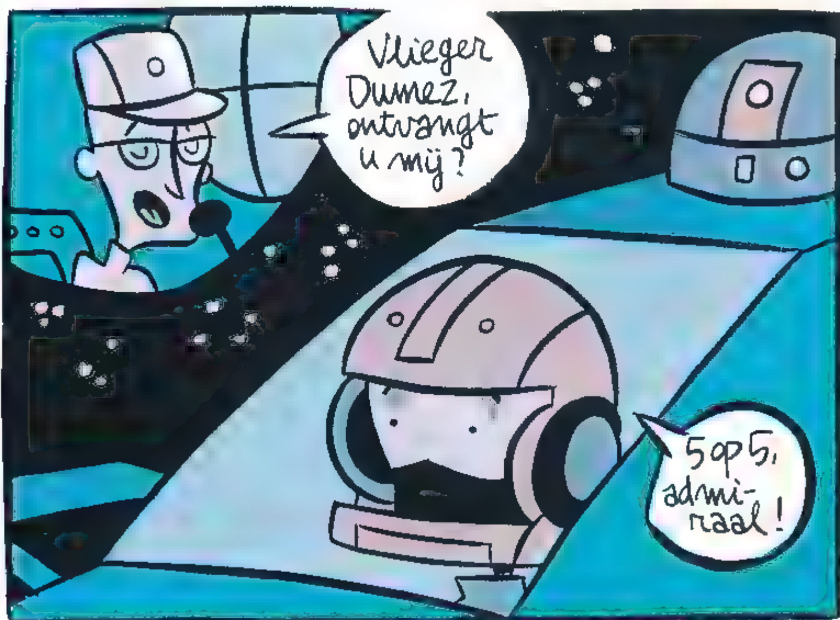
Iedereen noemde z'n moeder "mama", maar hij noemde haar bij de voornaam.

Z'n ouders leefden gescheiden en hij had met hen wat je kunt noemen een "moderne" relatie.

Wat niet verhinderde dat ze veel van hem hielden. Hij kreeg elke dag een kaart.

Ook op het thuisfront zijn we contact blijven houden. Nu en dan een telefoontje maar vooral heel lange brieven...

Urenlang schreef hij eraan. Ze waren opgebouwd als een magazine.

Een maandblad met een oplage van één exemplaar. Ik ontving het trouw, altijd verpakt in een strippagina...

PIERRE WAS NIET ALLEEN EEN STAR-WARS-FAN. HIJ KENDE OOK VEEL VAN STRIPS.

HIJ LIET ME KENNISMAKEN MET DE AUTEURS VAN DE JAREN TACHTIG.

NU ZATEN WE NIET MEER IN BOEKENWINKELS DIE IN CINEMA DEDEN. NU ZATEN WE IN STRIPWINKELS.

WE GINGEN HANDTEKENINGENJAGEN.

15

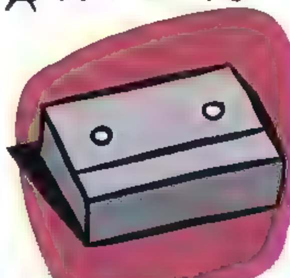
TUSSEN ONS HEERSTE GEEN CONCURRENTIE. ER WAS ENKEL GENEROSITEIT.

☒ THE EURYTHMICS OP ROCK PALACE

☒ BILAL OP 2

☒ DOCUMENTAIRE PRINCE OP 3

☒ CLIPPARADE

HIJ NAM BANDJES OP TEGEN DE TIJD DAT IK VIDEO ZOU HEBBEN.

EN IK MOCHT ZE BIJ HEM THUIS GAAN BEKIJKEN.

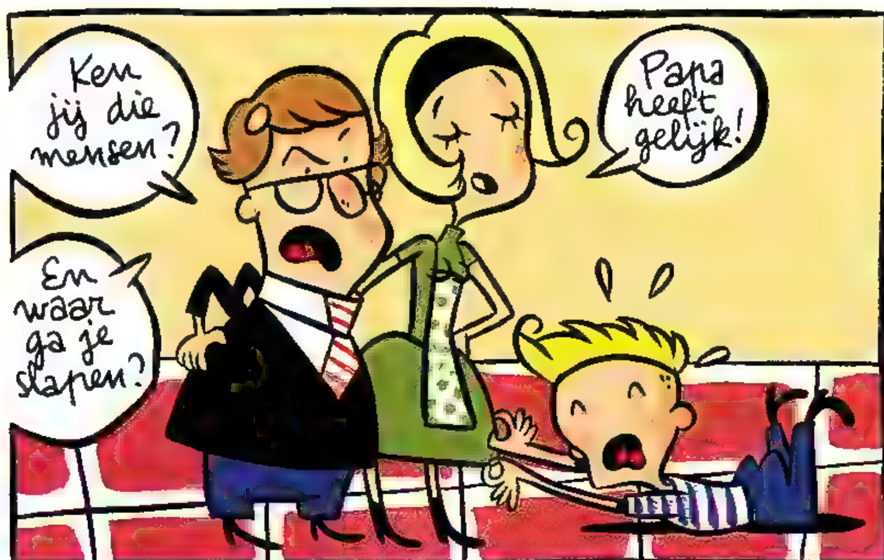

Pierre plande elke uitstap met een haast militaire precisie.

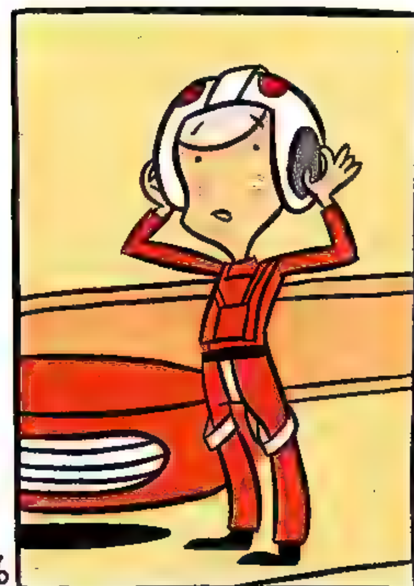
Hij had alles geregeld opdat ik met 'm mee zou kunnen naar het festival van Angoulême...

Een schitterend plan, maar het kon er mijn ouders niet van overtuigen me mee te laten gaan.

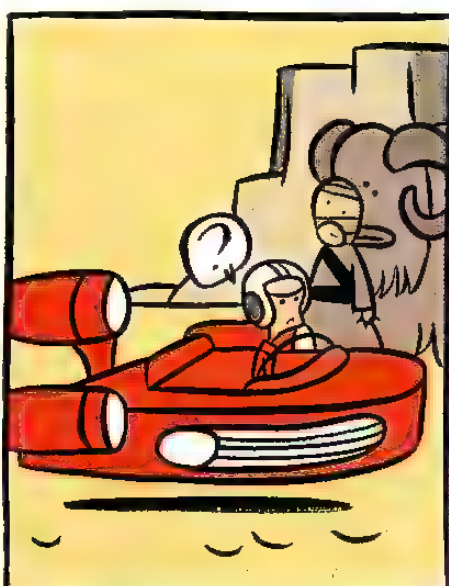

Pierre woonde bijna aan de andere kant van de stad, een heel eind bij ons vandaan.

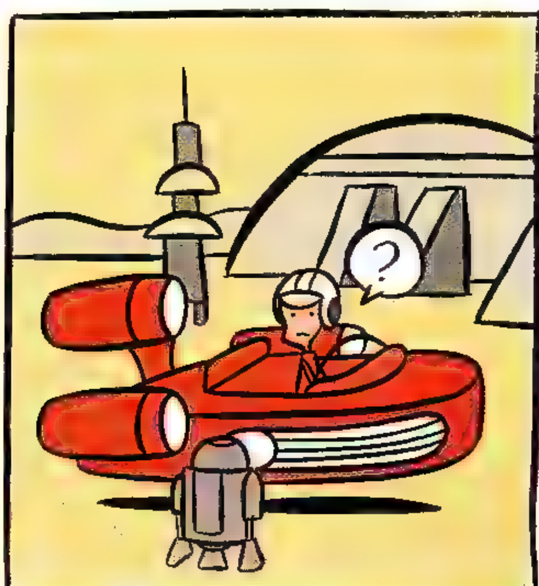

16

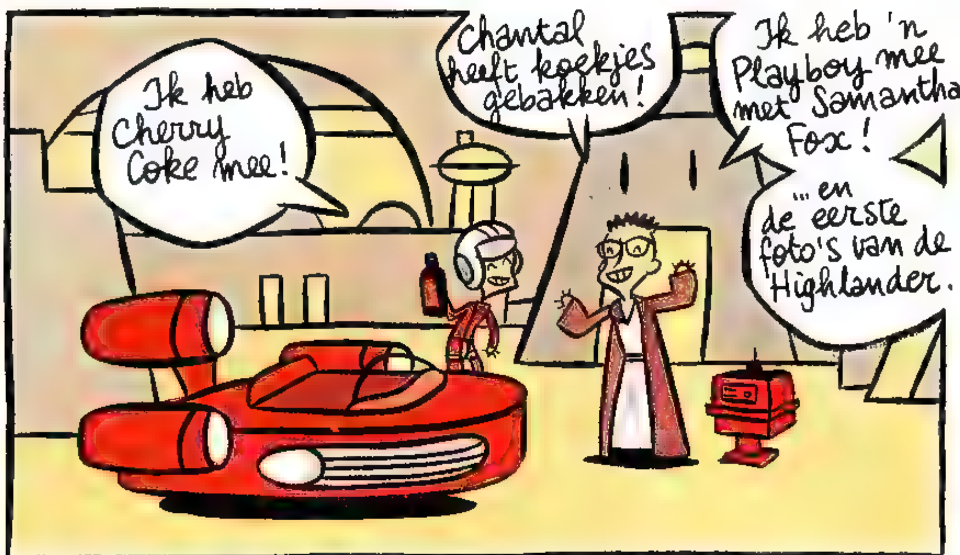
Veel verder dan m'n huizenblok rond was ik nooit geweest. Dit werd dus een hele onderneming.

Ik moest de metro nemen, een paar keer overstappen ...

... op tijd uitstappen, op tijd opstappen en vooral: niet indutten.

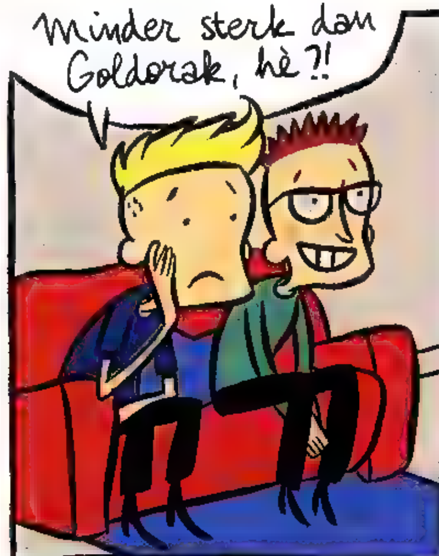
PIERRE LEERDE ME DE STADSGRENZEN KENNEN EN OOK DE GRENZEN VAN MIJN NIEUWSGIERIGHEID.

... EN HIJ LIET ME KENNISMAKEN MET BUITENLANDSE COMICS.

HIJ LIET ME NAAR RUN DMC LUISTEREN...

... EN HIJ WAS GEPASSIONEERD VOOR DRAGON BALL Z...

... HIJ HAD CONTACT MET MEISJES...

17

WE ZAGEN ELKAAR STEEDS MINDER.

HIJ WAS EEN JAZZFAN. VAN ROCK INDIE MOEST HIJ KOTSEN.

HIJ VERHUISDE EN KWAM OP TWEE STAPPEN VAN DE UNIVERSITEIT WONEN WAAR IK OOK ZAT...

HOEWEL DAT ONS NIET ECHT DICHTER BIJ ELKAAR HEEFT GEBRACHT...

HIJ HIELD ZICH AL MET VOLWASSEN DINGEN BEZIG, TERWIJL IK NOG GROEN ACHTER DE OREN WAS...

ALS WE ELKAAR OP STRAAT ZAGEN, SLOEGEN WE EEN KORT PRAATJE. NOOIT MEER.

OP EEN DAG BELDE ZIJN MOEDER, OM TE ZEGGEN DAT PIERRE DOOD WAS.

IK HAD HEM TOEN AL RUIM EEN JAAR NIET MEER GEZIEN.

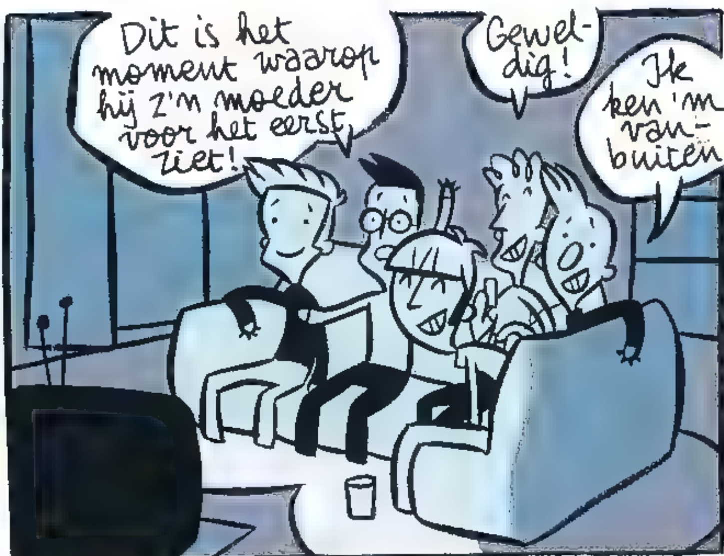
OP DE UNIVERSITEIT LEERDE IK BIFF KENNEN.

HIJ MAAKTE EEN HEEL... ORIGINELE INDRUK. DIE HIJ GAUW ZOU BEVESTIGEN.

AL Z'N VRIENDEN NOEMDEN 'M BIFF. DAT BEN IK DUS OOK MAAR GAAN DOEN.

VOOR HET VERHAAL: ZIJN VRIENDEN HEETTEN PAPY, JEANP EN BOELI.

TOEN IK VOOR HET EERST BIJ HEM KWAM, LEEK HET OF IK TIEN JAAR TERUG IN DE TIJD DOOK.

HIJ HAD ÉLK POPPETJE, ÉLK RUIMTESCHIP...

ER BLEEF NAUWELIJKS NOG RUIMTE OVER OM TE SLAPEN...

HIJ GING SPULLEN KOPEN IN GESPECIALISEERDE ZAKEN. ZO MERKTE IK DAT HET SPEELGOED UIT MIJN JEUGD NU EEN FORTUIN WAARD WAS.

VOOR EEN VRIENDENPRIJSJE LIET IK HEM HET SPUL DAT NOG BIJ M'N OUDERS LAG.

OPGERUIMD STAAT ZO NETJES. EN HIJ WAS GELUKKIG!

Heb je de loop geschilderd?

Om 'm er te laten uitzien als in de fil

HET STAR-WARSSPUL WAS HET ENIGE SPEELGOED DAT IK HAD BEWAARD (SAMEN MET GOLDORAK).

20

BIJ BIFF VOND IK ALLE KWALITEITEN TERUG VAN M'N VORIGE VRIENDEN.

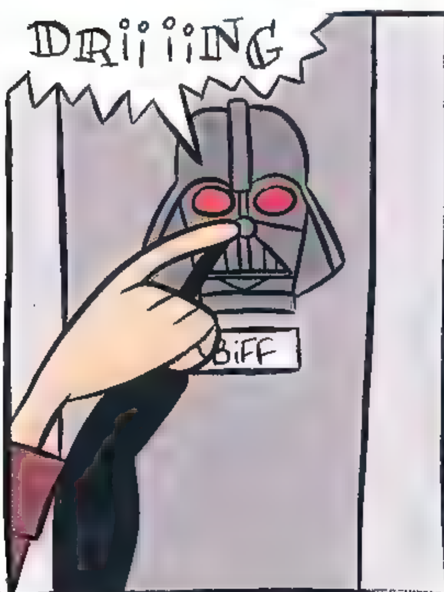
NET ALS PASCAL CULTIVEERDE HIJ ZIJN GEBREKEN. HIJ VERZAMELDE OOK BATMAN, MET ALLE PARAFERNALIA...

NET ALS ALAIN MISTE HIJ GEEN ENKEL SEIZOEN VAN STAR TREK (OOK NIET DE HERUITZENDINGEN).

'S NACHTS TAPETE HIJ ZIJN OUWE V-2000-VERSIES OVER OP VHS.

ZOALS BIJ PIERRE STOND Z'N DEUR ALTIJD OPEN.

DE FLAT VAN ZIJN OUDERS WAS HET DECOR VAN MASSA'S FEESTJES DIE IN HET TEKEN STONDEN VAN ONZE TELEVISUELE WERELD.

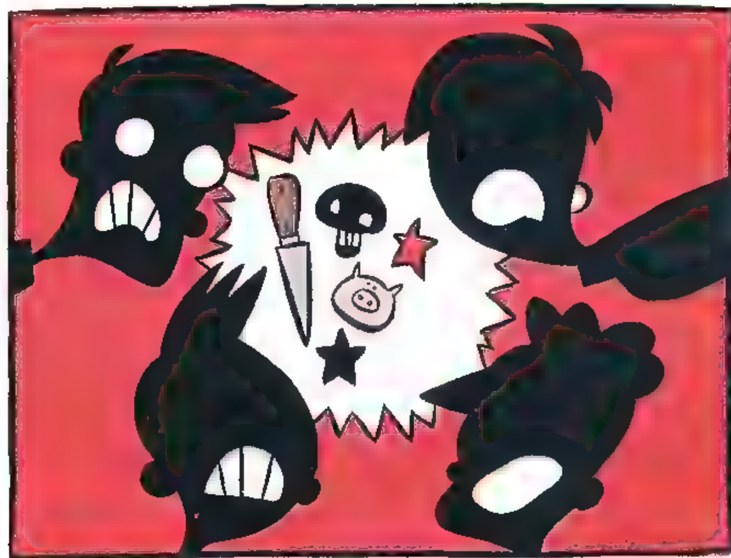
ieDeReen MoCHT oP Z'N BeD in SlaaP VALLeN. DaaR MaakTe Hij GeeN PRoBLeeM oveR.

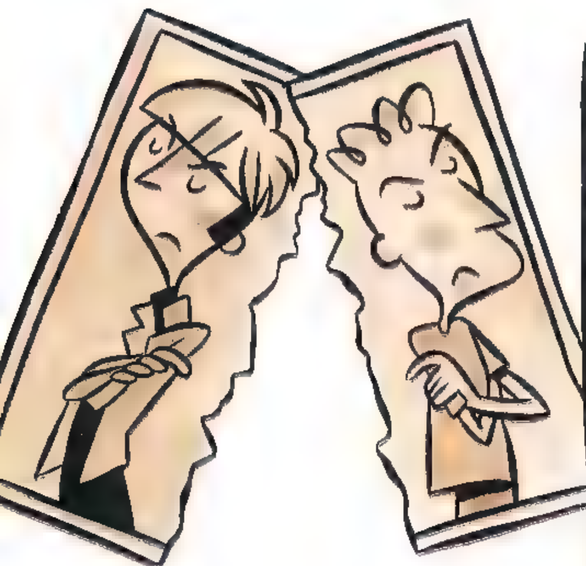
FoRTuiNeN HeB iK 'M WeTeN uiTGeVeN oM Z'N VeRZaMeLiNG aaN Te VuLLeN.

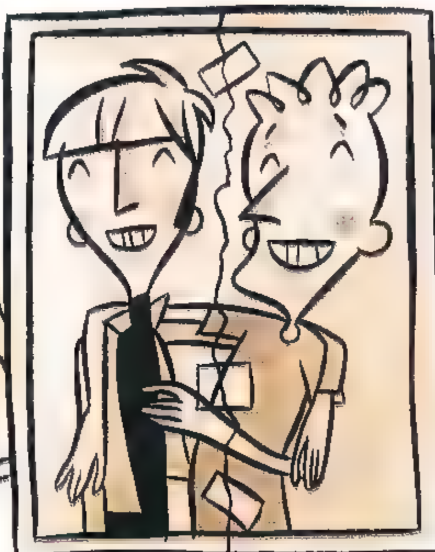
SoMS VeRSTuuRDe Hij DiNGeN uiT De STaTeS NaaR Huis oM Zo ZeLF MeeR Mee Te KuNNeN NeMeN.

Hij HaD HeT GeReGeLD aaN De SToK MeT VRieNDeN... TYPiSCH oNDeR VeRZaMeLaaRS.

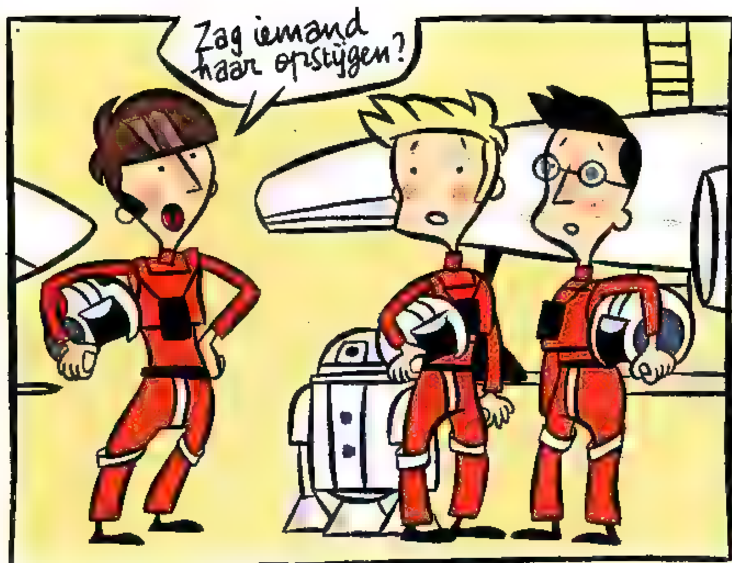
De eNe Week MaaKTe Hij BoNje MeT PaPY...

De Week eRoP WaReN Ze WeeR HeeL DiK...

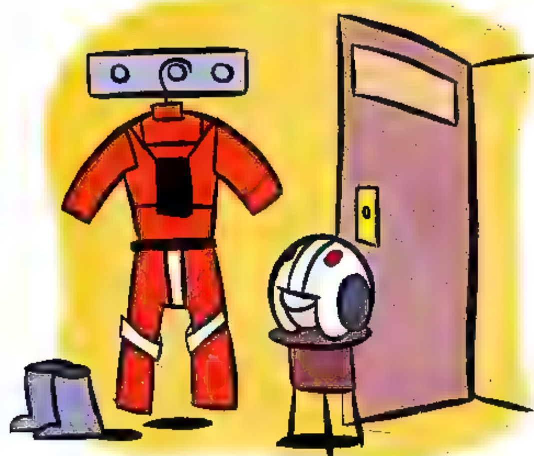
WaNT DaN HaD Hij RuZie MeT BoeLi.

OP EEN DAG GING BIFFS VRIENDIN ERVANDOOR, ZONDER OPGAVE VAN REDEN.

ZIJN VADER DEED ALLES OM HEM TE TROOSTEN...

EVEN DACHT IK DAT HIJ MET ALLES ZOU KAPPEN.

MAAR DE NATUUR HEEFT OOK HAAR REGELS. DAT BLEEK HEEL SNEL.

23

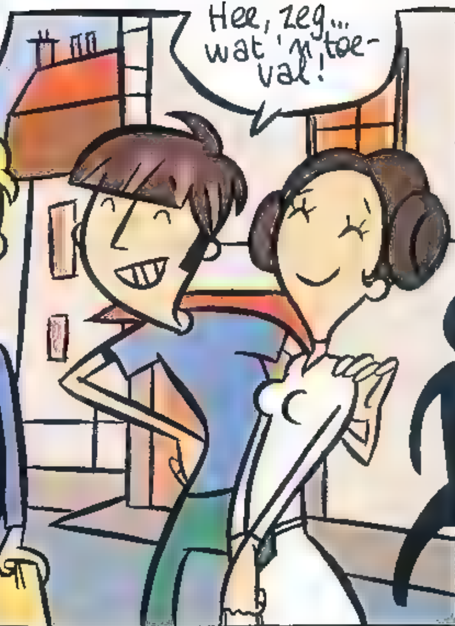
WE GINGEN NADIEN ELK EEN ANDERE RICHTING UIT EN WE ZAGEN ELKAAR ALLEEN NOG IN DE GANGEN VAN DE UNIVERSITEIT.

DAN VERTELDE HIJ ME OVER ZIJN NIEUWSTE AANWINSTEN EN OVER Z'N VRIENDEN.

OP EEN DAG STOND-IE OP M'N STOEP MET EEN NIEUWE VRIENDIN...

IK HAD STAR WARS ACHTER ME GELATEN, MAAR HIJ BELEEFDE Z'N PASSIE NOG ELKE DAG.

IK PROBEERDE EEN BAAN TE VINDEN DIE IN M'N INTERESSE-SFEER LAG.

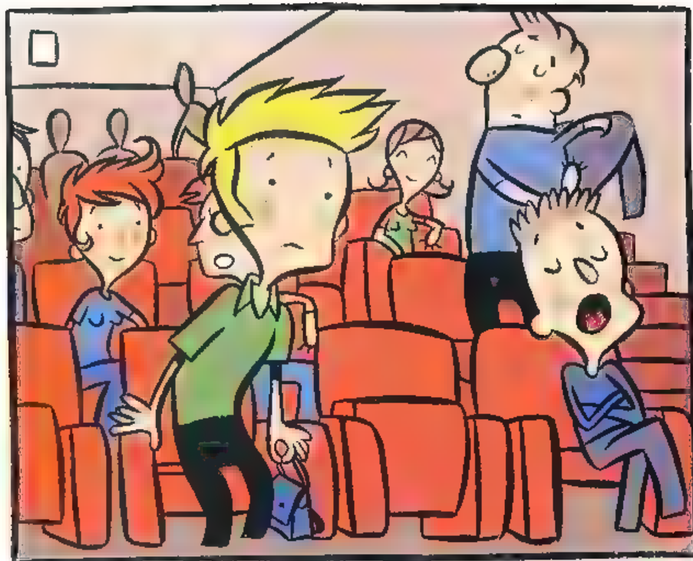

HIJ HAD RECHTEN GEDAAN, WAT NIET BETEKENDE DAT HIJ DE FAMILIE SKYWALKER UIT HET OOG HAD VERLOREN.

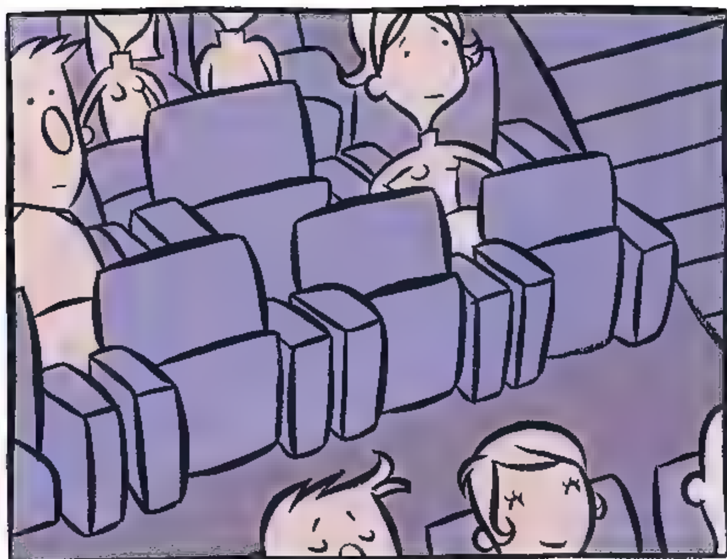

EERDER DAN UIT TE ZOEKEN OF HET VERSTANDIG ZOU ZIJN OF NIET, BESLOOT IK METEEN ALLE CONTACT MET HEM TE VERBREKEN.

Ik ben nog naar "The Phantom Menace" gaan kijken, maar niets was nog hetzelfde...

Pascal, Alain, Pierre, Biff... Geen van hen was er.

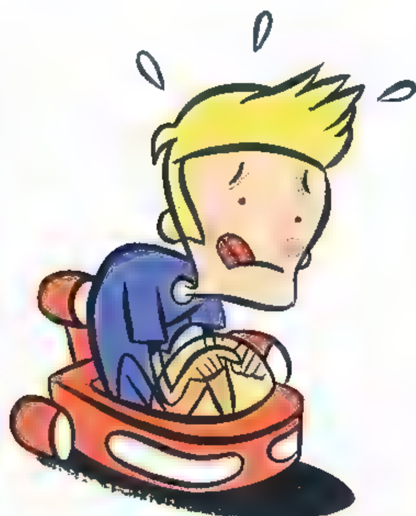
Op het scherm geen Han Solo meer...

...en geen Son Wookee, die me bang moest maken...

Zelfs geen Darth Vader met zijn kikvorsmangehijg.

De tijden waren veranderd. Ik ook...

De tijd was gekomen om de bladzijde van m'n Star-Warsjaren definitief om te slaan.

Donderdag 17

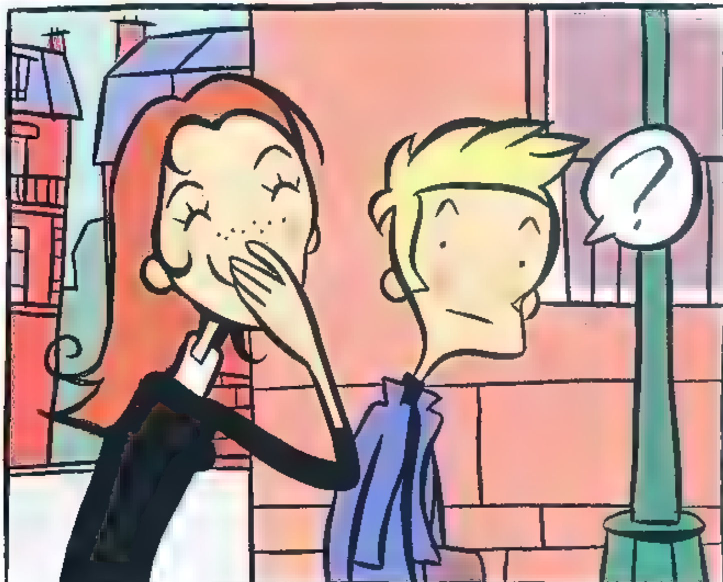
iK HeB NooiT VeRWaCHT DaT HeT GRoTe aVONTuuR Me oP De HoeK VaN De STRaaT Zou oPWaCHTeN...

... ToT VaNoCHTeND!

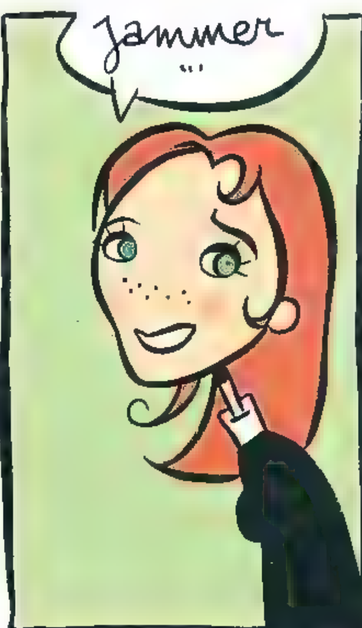

Ze LooPT MeT Me Mee oVeR STRaaT iN HeTZeLFDe TeMPo. Ze HaaLT Me Bij...

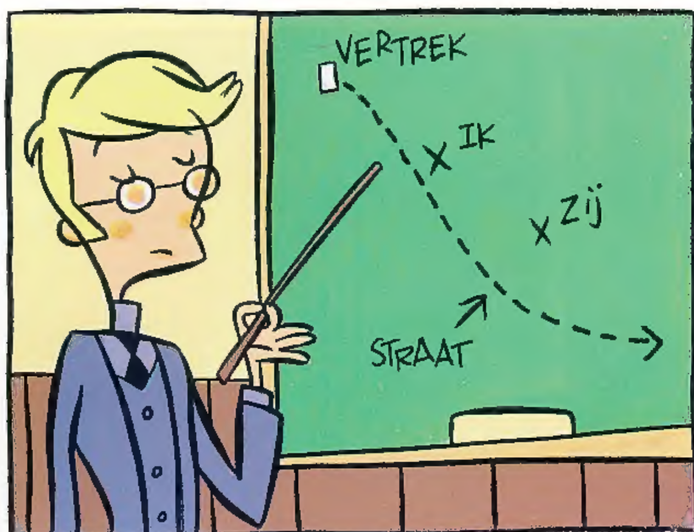

iK DeNK eVeN DaT HeT eeN VRieNDiN iS, Die eeN GRaPje uiT WiL HaLeN.. MaaR Nee, DeZe GLiMLaCH KeN iK NieT.

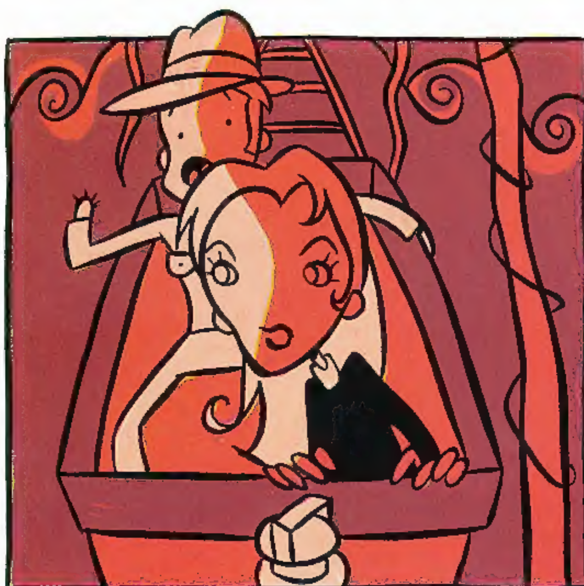
OP STRAAT LOOPT ZE STRAKS EEN PAAR METER VOOR ME UIT. MAAR ALTIJD EVEN SNEL!

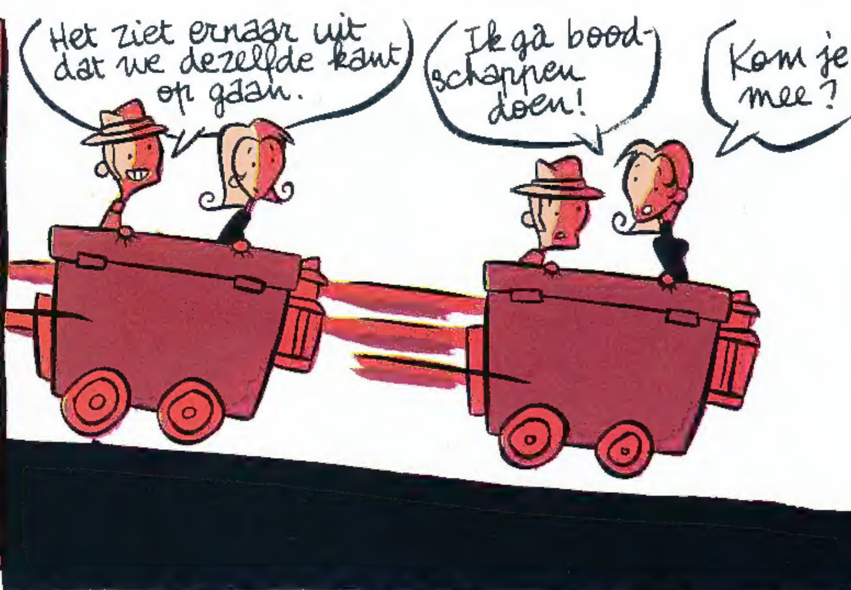
DAN DRAAIT ZE ZICH EEN PAAR KEER OM, EN GLIMLACHT NAAR ME.

WAT IS DAT VOOR EEN SPELLETJE?

BIJ HET VERKEERSLICHT HAAL IK HAAR IN. EN IK STEEK VAN WAL.

Nee, ik moet werken!

Ben je met vakantie?

Nee, ik dans!

Kun je daarvan leven?

Helemaal niet!

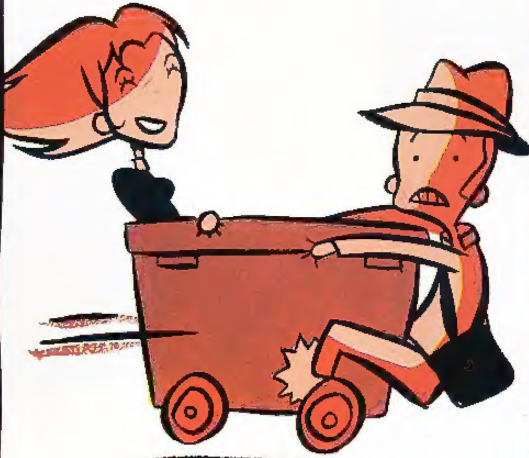
Nee! Waarom?

Wat vind je... moet ik naar de kapper?

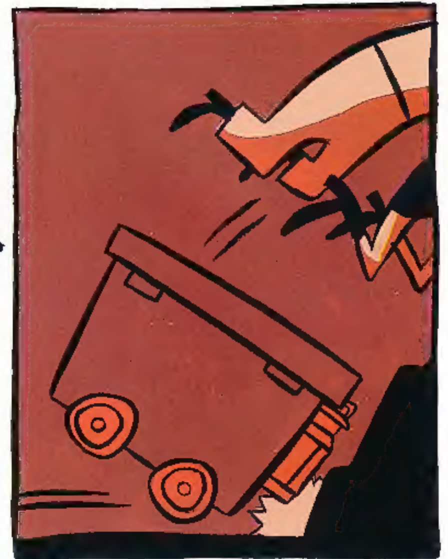
2

Als ze naar me kijkt, zie ik vonkjes in haar ogen...

Alsof ze een geintje met me uithaalt!

Een geintje dat wordt geïmproviseerd terwijl we over straat lopen.

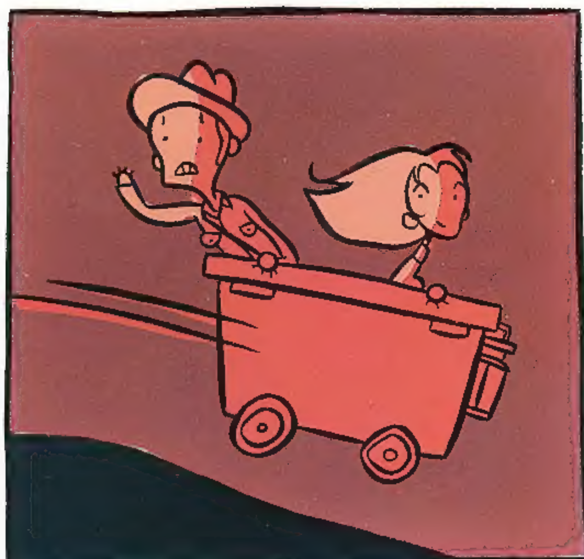

Droom ik, of staat die meid me te versieren waar Celine bij is?

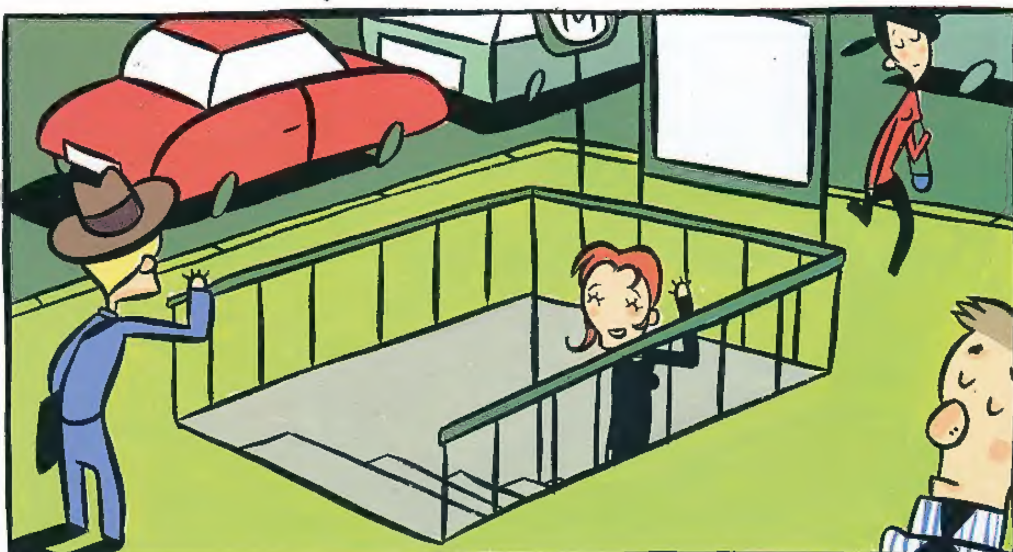

HALSOVERKOP NEMEN WE AFSCHEID VAN CELINE...

EVEN LATER ZIJN WE BIJ DE METRO...

WE NEMEN AFSCHEID VAN ELKAAR ZOALS WE ELKAAR ONTMOET HEBBEN: MET EEN MISVERSTAND.

EEN PAAR JAAR GELEDEN NOG ZOU IK GEBEDEN HEBBEN DAT ZOIETS ME ZOU OVERKOMEN.

MAAR NU IS M'N VRIENDIN ZWANGER. ZOIETS KAN NU NATUURLIJK NIET MEER...

JA, ZE IS ZWANGER... MAAR DAAROVER HEB IK HET WEL EEN ANDERE KEER.

VREEMD, MAAR DE MEESTE VAN M'N GOEIE VRIENDEN HEB IK LEREN KENNEN DOOR STAR WARS.

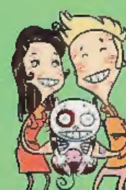

TOTAAL ABSURD, WANT IK HEB DESTIJDS NIET EENS DE FILM GEZIEN.

niveau ma non troppo

vrolijke vlucht

1

kataplexie

2

we zien nog wel

te verschijnen

3

kinderspel

NUGI 370
ISBN 90-314-2335-1

9 789031 423354